

No hi ha traducció disponible

Llicenciat en ciències per l'Universitat de València, la vida investigadora del professor Eduardo Primo Yúfera destaca en els camps de la química orgànica i de la agroalimentació. Després de llicenciar-se en València (1941) es doctora en química en l'Universitat Complutense de Madrid (1944) i obte la plaça en 1947 com professor de química orgànica en l'Universitat de València. En 1952 es trasllada a l'Universitat de Basilea (Suïssa) a on treballarà en Tadeus Reichstein, investigador de la química dels glucòsids en propietats farmacològiques.

Image del professor Eduardo Primo Yúfera. Fotografia de Carles Francesc.

A partir de la seua estancia en Suïssa mampren la fundacio en Valencia de l'Institut d'Agroquímica i Tecnologia d'Aliments (IATA) dedicat en un primer moment a l'investigacio sobre aliments vegetals d'importancia en l'economia valenciana, principalment l'arros i els citrics. Posteriorment les llinees de treball es diversificaren explorant en arees com la conservacio i calitat dels aliments en el marc de l'industria agroalimentaria, l'agronomia, el mig ambient i els recursos naturals. Va ser director d'este centre entre 1957 i 1974.

En 1964 obtingue la catedra de Bioquímica i Química Agrícola de l'Universitat Politecnica de Valencia.

Son molt importants les seues contribucions a la química organica i industrial, en concret dins de l'estudi dels aliments i els seus canvis durant els processos industrials, l'almagazenament i la conservacio i calitat dels productes.

Per atra banda, destaquem els seus treballs al voltant de la industria citrica. En este sentit aportà abundants tituls, publicats a sovint en atres científics, com "Aprovechamiento de los residuos de la industrialización de los agrios: la hesperidina de los subproductos de la naranja" (1959) i "Aplicaciones del frío a la industrialización del zumo de naranja" (1959).

Atres llibres del Dr. Primo son "Criodeshidratación de alimentos: resumen de los ensayos exploratorios con productos españoles" (1965), "Herbicidas y fitorreguladores" (1968), "Química agrícola: alimentos" (1979), "Ecología química. Nuevos métodos de lucha contra insectos" (1991), "Química de los alimentos" (1997), " Introducción a la investigación científica y tecnológica" (1994) i "Química orgánica básica: de la molécula a la industria" (1999), entre atres.

Entre els carrecs que eixerci destaquen el de Vicepresident del Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) entre 1971 i 1974 i president en el periodo 1974-1977. Membre, a partir de 1994, de la New York Academy of Sciences, President de l'Institut Nacional de Ciencia i Tecnologia dels Aliments (1970-1974), des de 1987 Professor Emerit de l'Universitat Politecnica de Valencia, Academic de Numero de la Real Academia de Medicina de Valencia, Conseller de Numero de l'Institut Alfons el Magnanim, membre de la Word Academy of Art and Science i Deca de la Real Academia de Cultura Valenciana.

Científics valencians: Eduardo Primo Yúfera

Written by Mireya García

Wednesday, 23 November 2011 13:35

Entre els premis que han reconegut la seua categoria científica senyalem el Juan de la Cierva a l'Investigació tècnica (1961), Premi Torres de Quevedo d'investigació tecnològica (1988), Medalla d'Or de l'Universitat Politècnica de València (1990), Doctor Honoris Causa per l'Universitat Jaume I de Castelló (1996) i el Premi Rei Jaume I de Noves Tecnologies (2001).

El Dr. Primo Yúfera naixque en Puerto de Mazarrón (Murcia) en 1918 i va morir en València en 2007. Era fill adoptiu de València i de Carlet.